

Hana Skočková Sňatek Maxe Švabinského ve svatoprokopské farní matrice (Žižkov)

Max Švabinský (1873 - 1962) byl známý malíř a grafik, profesor na pražské Akademii výtvarného umění. Spolutvůrce české secese se nejvýznamněji uplatnil v oboru užité grafiky jako tvůrce poštovních známek a bankovek. V roce 1945 obdržel titul Národní umělec. Dožil se téměř devadesátky. Jak začínal? Poprvé vystavoval v deseti letech: portrét tety Máry spolu s kopíí Engerthova obrazu Rodina Manfredova po bitvě u Beneventa. Obě Švabinského dílka se tehdy ocitla jako „výtvoři zázračného dítěte“ ve výkladní skříni kroměřížské lékárny, spolu se zázračnými žaludečními kapkami, uklidňujícím výrobkem lékárníka Brady. Velmi skromná domácnost Švabinských (babička Pavlína, teta Máry, maminka a malý umělec) si od té doby přilepšovala prodejem Maxových dětských kreseb.

ŽKP O4 – O – 16. 2. 1896 – 29. 10. 1900, (Žižkov, kostel sv. Prokopa), fol. 316:

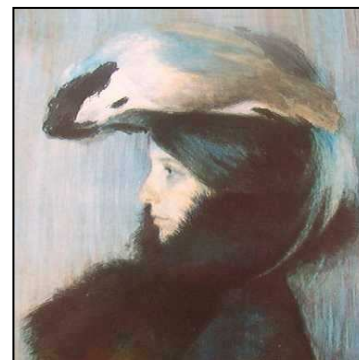
1900, 2. 6., Žižkov, Kr. Vinohrady 443, N. Žižkov 65

Ženich: **Švábinský Maxmilián**, ak. malíř, nar. v Kroměříži na Moravě, tam i příslušný, syn Marie, dcery Jana Švábinského, soukromníka v Kroměříži. Kat. *17. 9. 1873, svob.

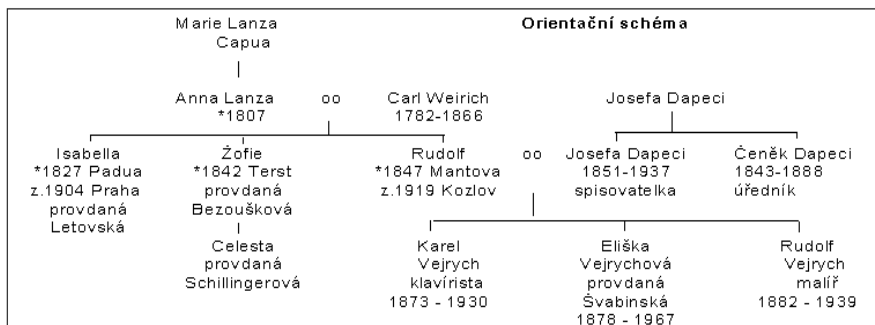
Nevěsta: **Weyrichova Alžběta** nar. v Podmoklích n. L. (hejt. Děčín), manž. dcera Rudolfa Weyrycha, úředníka st. dráhy v Žižkově a Josefy rod. Dapecy ze Svitávky, všichni kat. *19. 11. 1878, svob.

Svědkové: **Vojtěch Letovský**, C. K. major v Hradci Králové, **Jan Váňa**, majitel lithografie v Praze 262-I.

Jeho nevěsta Eliška (Alžběta) Weyrichová (1878 – 1967) měla v žilách čtvrtinu italské krve (viz tabulka). Její babička Anna Lanza (*1807) pocházela u Capuy u Neapole, kde se provdala za vojenského lékárníka Karla Weyrycha (1782 – 1868). Eliščin tatínek Rudolf Weyrich (1847 – 1919) si vzal Josefu Dapecí (1851 – 1937) spisovatelku. Všechny jejich tři děti byly umělecky nadané. Karel (1873 – 1930) byl klavíristou, Rudolf (1882 – 1939) malířem, Eliška byla literárně činná. Její manželství s Maxem Švabinským zůstalo bezdětné, po třiceti letech se rozvedli.

Max Švabinský: *Ela v klobouku*. Kolorovaná kresba, 1904. (Z knihy H. Volavkové, s. 47, detail)

Literatura

Švabinská, Ela: *Vzpomínky z mládí*.

Státní nakladatelství krásné literatury, hudby a umění. Praha 1960.

Volavková, Hana: *Max Švabinský*. Edice malá galerie sv. 1, Odeon, Praha 1982.

Trnková, Bohumila: *Taliánská historka. O původu manželky Maxe Švabinského*.

<http://rodopisna-revue-online.tode.cz/clanky-obory/svabinska-talian-hist.pdf>

Poznámka

Zápis o narození Maxe Švabinského v „Rodní a křestní knize kolegiálního chrámu sv. Maurice pro město Kroměříž“ (Moravský zemský archiv Brno)

je dostupný na adrese <http://actapublica.eu/matriky/brno/prohlizec/8967/?strana=92>

